

napravila podružnica eskonte banke, ktere trgovci tukajšni že davno želijo, ker je Ljubljana precej imenitno kupčijsko mesto in je trgovcem večkrat težavno, potrebnega denarja hitro kje dobiti. — Milostljivi knez in škof ljubljanski so novo osnovani katoliški družbi rokodelcev 100 fl. v podporo darovali. — Vsakoletna veselica v postojnski jami je že za binkoštni ponedeljk (od 3. do 6. popoldne) napovedana. — Perve letošnje češnje smo v nedeljo dobili iz Tersta v Ljubljano.

Novičar iz raznih krajev.

Od 16. tega mesca bo tako imenovani „hitri voz“ železnice (Schnellzug) tudi pri Laških toplicah (Bad Tüffer) eno minuto ostajal. — Po storjenem prevdarku je za to leto znesek gruntnih, hišnih in družih nespremenljivih davkov v našem cesarstvu izrajan na 86 milijonov in 724.561 fl.; med temi je col prevdarjen na 19 milijonov, tobak na 22, sol na 27 in loterija na 5 milijonov; — dohodki rudnikov so prevdarjeni na 11 milijonov in 728.353 fl. — Od srečk, vlečenih 21. dan preteklega mesca v veliki državni loteriji na Dunaji (ktero je „novičar“ ob svojem času naznanil) so bile prodane: številka 71.066 z naj višjim dobitkom od 80.000 fl. v mestu Tynecu na Českem, — štev. 218.236 z dobitkom od 30.000 fl. v Kremi v Lombardii, — štev. 136.613 z 20.000 fl. na Dunaji, — štev. 93.476 z 10.000 fl. v Neuhausu v gornji Austrii, — štev. 171.788 z 10.000 fl. v Vipavi na Krajskem, — štev. 63.538 z 8000 fl. v Sisku, — štev. 33.533 z 8000 fl. v Mokronogu na Krajskem in štev. 31.636 z 8000 fl. na Dunaji. Tabart je bila tedaj krajnska dežela posebno srečna; kdo pa so bili srečniki, ne vémo. — Cena mesa je po različnih mestih našega cesarstva dosti različna, povsod pa visoka; na Dunaji velja ta mesec funt mesa 16 krajc., v Pragi in Berni 14, v Tropavi 13, v Lvovu (Lemberg) 9, v Peštu 12, v Temešvaru 10½, v Innsbruku 15 krajc. — Naj novejša novica kneza Goršakova od 6. t. m. razglasa iz vojske v Krimu slodeče: „sovražnik je pomnožil svoje baterije in približnice (Approchen) proti baštjonu 5 je pojačil; na baštjon 4 in 5 in na reduti Selenginsk in Bolinsk obrača žrela svojih topov naj bolj; mi pa vspešno streljamo nazaj; od 3. do 5. t. m. je razdjal dva podkopa; ponoči od 4. do 5. smo z majhno četico planili nad sovražnika in vjeli enega angležkega oficirja in 3 prostake; te dni smo tri magacine s smodnikom sovražniku sožgali. Na večer 1. maja je večina sovražnih ladij jadrala na morje; slišali smo, da z 10 do 15.000 vojakov; 2. dan so jih vidili memo Jalte jadrati; berž ko ne so se napotile proti Anapi“. — V nedeljo so pričakovali na Dunaj odgovor francozke in angležke vlade na tiste poslednje ponudbe, ki sta jih rusovska poslanca predložila dunajskemu zboru, preden se je razderl. Časniki od vsih strani poterjujejo, da francozki poslanec Drouyn se je cesarju Napoleonu premehko obnašal v dunajskem zboru in da za tega voljo je iz ministerstva stopil, in nek ravno taka čaka angležkega ministra Russel-a, ker vsaki dan se pričakuje tudi prememba angležkih ministrov. Novi francozki minister unanjih oprav grof Valevski je stranski sin rajnega cesarja Napoleona I. z neko Poljakinjo, ki se je pozneje omožila z generalom Ornano-m; grof Valevski, nekdanji oficir in potem založnik in vrednik francozkega časnika „Patrie“, je skušen diplomat in kot poslanec v Florencu, Madridu in poslednjič v Londonu se verlo vedel. Ko je unidan življenje Napoleona v smertni nevarnosti bilo, so mu poklonili tudi v Parizu bivajoči Poljci obžalovavno pismo, v katerem govore od oživljenja nekdanjega poljskega kraljestva. Da Poljci svoje želje razglasajo, se v Parizu nihče ne čudi, čudno pa se je zdelo ljudem to in je tudi

kurse na borsi enmalo potlačilo, da vladni časnik „Moniteur“ je natisnil celo to pismo. Sliši se, da veliko nove armade pride iz Francozkega v Krim. Poslednje hudo bombardiranje skoz 11 dni je v vsem skupaj zedinjeni armadi prizadajalo nek za 10 milijonov frankov stroškov. Omerpaša ni nek posebno dober s francozskim in angležkim poveljnikom, ker ga silita, da bi začel vojsko z Rusi, njemu se pa nevarno zdí, „edino armado, ki jo Turčija ima“ — kakor pravi — peljati premočnemu sovražniku nasprot. — Čudne reči so se zvedile iz preiskave angležkega vojskovanja v Krimu; po goljufii zakladavcev je armada angležka dobivala namesti gorušice (ženofa) poprove štupe z neko rumeno barvo, namesti kisa žveplene kisline, namesti zgostenega mleka konjskih možganov v vodiraztopljenih, namesti moke gipsa, namest portskega vina pa špirita pobarvanega s prežiliko. — Po obsodbi na smert so Pianori-ta peljali v ječo La Roquette, kamor se zaperajo na smert ali galejo obsojeni hudodelci; general-prokurator je bil že enkrat pri njem, da bi kaj zvedil od deležnikov tega hudodelstva, pa dosihmal je bilo vse zastoj iz njega kaj spraviti. Da njegovo početje ni bilo posamno, se smé iz tega misliti, ker so nek sv. oče papež konec unega mesca brezimno tolegrafno naznanilo prejeli, da se bo kmali v Parizu kaj zgodilo, kar bo vnelo punt v Rimu in po vsem Laškem. — Pariška obertnijska razstava ne bo pred koncem tega mesca v pravem redu.

Odgovor

na vprašanje v 17. listu letošnjih „Novic“, in pa še ena prošnja.

V imenovanem listu sem bil prijazno poprašal, če vé kdo kaj od literarne zapuščine rajnega gospod Blaža Likarja, ter vljudno poprosil, naj nam v „Novicah“ ali pa po „Danici“ razodene. Znanci, prijatli in spoštovavci rajnega so z menoj od dné do dné, od lista do lista pričakovali, kdaj bodo kaj zvedili, pa — zastoj. Naj se toraj sam še enkrat oglašim in odgovorim na svoje vprašanje, da je gotova resnica, da je bil rajni mnogo izvrstnih pridig zapustil, in da so bile še pred malo leti v rokah častitega gospoda fajmoštra Eduarda Polaka. Ta gospod so sami pri neki priložnosti v Ljubljani enemu svojih prijatlov nekako takole rekli: „Zdaj pojdem v škofijo pozvedit, kako bi se dale pridige r. gospod Blaža Likarja na dan spraviti. To so izvrstne pridige, vredne, da se natisnejo itd.“

Opiraje se na te besede se spoštovavci in znanci rajnega nadjamo ter svesto pričakujemo, da jih bodo častiti gospod E. Polak, katerih gorečnost in vnema za vse pravo in dobro je znana, ali sami kako na dan spravili, ali pa jih sl. vredništvu „zg. Danice“ za njegovo zbirko izročili, ter s tem postavili na že vderto gomilo prezgodaj umerlega gospod Blaža

naj lepši spomin,

ki bo razširjal in množil dušni blagor Slovencev do poznih poznih časov.

Da bodo pa vsi prijatli rajnega prepričani resnice mojih besed, Vas, častiti gospod fajmošter, še enkrat lepo prosim, blagovolite nam v „Novicah“ ali pa v „Danici“ kratko popisati literarno zapuščino rajnega, ter pristaviti, ali, kdaj in pa kako jo mislite na dan spraviti.

V Sorici 13. maja 1855.

Vaš iskreni spoštovavec

Andrej Likar.

Št. 2895.

Razglas.

Od 15. tega mesca naprej ne smé na ljubljanskem mahu (močirji) nobeden zemljišč požigati tako dolgo, dokler ne bo c. k. komisija, kateri je skerb za pravo obdelovanje močirja izročena, očitno na znanje dala, kdaj in ktere močirske zemljišča so še za požiganje pripravne pa zato tudi dostojno pripravljene.

Mestni magistrat v Ljubljani 11. maja 1855.

Dr. Burger.

2 nova „Tantum ergo“ (to je 5. in 6.) za 4 glasove z organo, na svetlo dal Greg. Rihar. Cena 15 kr.